

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011766
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011766.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. marca 2024 odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/23/2023 zo dňa 20.12.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/23/2023 zo dňa 20.12.2023 v časti - vo výroku treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, treste prepadnutia vecí a ochrannom opatrení

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX, XXX XX C., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Žilina, Hlboká cesta 21, Žilina

odsudzuje:

Podľa § 294 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/23/2023 zo dňa 20.12.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 294 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks zbrane Glock 26, v. č. KAV696 + zásobník + čierne puzdro,
- 1 ks zbrane ČZ 82, v. č. 192690+ zásobník + puzdro,
- 72 ks nábojov kal. 9 mm Makarov,
- 9 ks 26,5 mm signálnych nábojov s bielou svetlicou – elektrické s označením 26,5-Sig-b/a-el.,
- 80 ks nábojov kal. 7,62x39,
- 20 ks nábojov kal. 9 mm Makarov,
- 1 ks telo krátkej ručnej palnej zbrane, samonabíjacej pištole značky Beretta s odstráneným výrobným číslom,
- 1 ks upravená hlaveň kalibru 7,65 Browning, bez výrobného čísla,
- 1 ks hlaveň kalibru 7,62x25 Tokarev bez overovacej značky,
- 1 ks tlmič hluku výstrelu bez identifikačných znakov,
- 1 ks tlmič hluku výstrelu bez identifikačných znakov,
- 17 ks nábojov kal. 7,62x54R,
- 1 ks záver krátkej ručnej palnej zbrane, samonabíjacej pištole značky Beretta, bez výrobného čísla,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, jednovýstrelová pištoľ značky ZKP 493 Champion, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 11101,
- 1 ks upravená hlaveň pochádzajúca zo samopalu československej výroby,
- 70 ks náboj kal. 7,62x39,
- 26 ks náboj kal. 5,45x39,
- 1589 ks prebieraných nábojov kal. 9 mm Luger,
- 8 ks nábojov kal. 7,62x39,
- 1 ks neúplná upravená ručná palná zbraň, samopal československej výroby, značky Vzor 26, kalibru 9 mm Luger, výrobného čísla 72202,
- 1 ks neúplná upravená ručná palná zbraň, samopal československej výroby, značky Vzor 26, kalibru 7,62x25 Tokarev, výrobného čísla 69232,
- 1 ks neúplná upravená ručná expanzná zbraň, pištoľ talianskej výroby, značky Kimar model 92, kalibru 9 mm P.A. Blanc, výrobného čísla 11G24586,
- 1 ks tlmič hluku výstrelu bez identifikačných znakov a bez označenia,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ značky ČZ model 83, výrobného čísla 033063, kaliber 7,65 Browning + zásobník + protokol č. 112/00867/2016,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ značky ČZ vzor 70, výrobného čísla 293413, kaliber 7,65 Browning + zásobník + protokol č. 112/00874/2016,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ československej výroby, značky ČZ vzor 45, výrobného čísla 113937, kaliber 6,35 Browning + zásobník + protokol č. 112/00892/2016,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, jednovýstrelová pištoľ československej výroby, značky Drulov model 75, výrobného čísla 51427,
- 6 ks nábojov kal. 8x57 JS,
- 8 ks nábojov kal. 308 Winchester,
- 1 ks neúplná krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ sovietskej výroby, značky MCM Margolin, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla B4834 E,
- 18 ks nábojov kal. 40 S&W,
- 1 ks upravený záver do útočnej pušky československej výroby, značky Vzor 58, pozostávajúci z nosiča závorníka, úderníka, závorníka a závory,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ rakúskej výroby, značky Glock 22, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla UDP908 + zásobník + tlmič hluku výstrelu;
- 8 ks nábojov kal. 9 mm Makarov,
- 10 ks nábojov kal. 7,92 mm Mauser,
- 1 ks upravená hlaveň, pochádzajúca zo samopalu československej výroby, kalibru 7,62x25 Tokarev Blanc,
- 1 ks neúplná upravená krátky ručná opakovacia palná zbraň, revolver nemeckej výroby, značky Arminius HW38, kalibru 38 Special, výrobného čísla 646563,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ sovietskej výroby, značky TT-33 (Tokarev vzor 1933), kalibru 7,62x25 Tokarev, výrobného čísla X? 5462 + zásobník,
- 1 ks upravená krátky ručná palná zbraň, samonabíjacia pištoľ talianskej výroby, značky Beretta model pravdepodobne M71 kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla A31181U + zásobník,
- 1 ks čierny kufrík Glock + rýchlonabíjač + protokol č. 121/B01006/2016 k zbrani Glock 26, v. č. KAV696.

Zároveň súd podľa § 285 písm. f) Tr. por. v spojení s § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. vyslovil, že z h a b á v a A. B. nasledovné veci, a to:

- 1 ks telo ručného granátu F1 (RG-F1) so zapalovačom, dopravnou a vrhovou poistkou,
- 1 ks zásobník do pištole Glock,
- 1 ks zásobník do útočnej pušky Vzor 58,
- 1 ks zásobník do pištole Glock,
- 1 ks zásobník do útočnej pušky Vzor 58,
- 1 ks bodák + puzdro,
- 4 ks zásobníkov do útočnej pušky Vzor 58,
- 2 ks zásobníkov do pištole Glock,
- 13 ks polotovarov hlavní,
- 15 ks polotovarov hlavní,
- 4 ks zásobníkov do útočnej pušky Vzor 58,
- 2 ks zásobníkov do útočnej pušky Ak74,
- 1 ks zásobník do pištole HK45 Compact,
- 4 ks zásobníkov do pištole Glock,
- 1 ks hlavňová objímka,
- 2 ks zásobníkov do pištole Glock.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19.1.2024, a to nasledovne:

„Z výroku o treste napadnutého rozsudku vyplýva, že súd uložil obžalovanému za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona a prečin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne so zaradením obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň uložil obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí a ochranné opatrenie zhabanie vecí podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Rozsudok súdu v časti uloženia trestu prepadnutia vecí a uloženia ochranného opatrenia zahanbia vecí považujem za zákonný.

Zároveň však mám za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a teda na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného A. B. a uložení trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov považujem preto za nezákonný.

Obžalovaný A. B. bol pred spáchaním prejednávaného trestného činu dňa 06.08.2018 rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku pod spisovou značkou 8T 51/18, právoplatný dňa 22.08.2018, odsúdený na podmienený trest odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 23.08.2023 za spáchanie zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Zároveň bol obvinenému uložený probačný dohľad na 3 roky, povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu a taktiež trest prepadnutia vecí (57 ks), ktoré boli pri vyšetrovaní uvedeného trestného činu u A. B. zaistené, jednalo sa o viaceré flobertové zbrane, znehodnotené zbrane, rôzne komponenty k týmto zbraňam, pričom pri niektorých z týchto zbraní bola skúmaním zistená ich dodatočná úprava na vloženie tzv. ostrého náboja.

Ani výkon vyššie uvedeného podmieneného trestu odňatia slobody, vrátane uloženého probačného dohľadu, neprispel k náprave obžalovaného a k tomu, aby viedol riadny život. Obžalovaný sa opätovne dopustil trestnej činnosti rovnakého charakteru a navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný sa nedokázal vyvarovať protiprávneho konania ani pod hrozbou uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a jedná sa u neho o špeciálnu recidívu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. S poukazom na uvedené preto v danom prípade mal byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe v rozmedzí 7 rokov až 10 rokov.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V konkrétnom prípade prevažuje u obžalovaného potreba uplatnenia prioritne prvku represie, keďže doterajšie tresty s prvkami individuálnej prevencie nevedli k náprave obžalovaného. Uvedené podporuje aj skutočnosť, že obžalovaný svoje konanie nelutuje, neuznáva zákony tejto republiky a z jeho vyjadrenia je zrejmé, že vo svojom konaní, ktoré podľa jeho názoru nie je trestným činom, mieni pokračovať aj naďalej.

Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, pričom však zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovení § 37 písm. m) a písm. h), t. j. že spáchal viac trestných činov a bol už odsúdený za trestný čin. Napriek uvedenému súd dospel k záveru, že sú dané podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia (§ 39 ods. 1 Trestného zákona) vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Trestného zákona a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprímerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

Zastávam názor, že v danom prípade existujú skôr skutočnosti, ktoré zvyšujú závažnosť spáchaného skutku obžalovaným. Vo veci sa nejednalo o prechovávanie jednej (možno nejakej zabudnutej) zbrane, ale jednalo sa o veľké množstvo zbraní a nábojov čo do ich počtu a aj do kvality, keďže sa jednalo zväčša o zakázané zbrane (zbrane kategórie A), na ktorých držbu dokonca nestačí ani vlastníť zbrojný preukaz, ale na nadobudnutie ich vlastníctva sa vyžaduje udelenie výnimky ministerstvom vnútra. Uvedené nie je možné hodnotiť v prospech páchatela a to zvlášť v prípade, keď tento bol za obdobnú činnosť už odsúdený.

Aj Trestný zákon účinný od 1.1.2006 z hľadiska konštantnej rozhodovacej praxe súdov naďalej vychádza zo zásady, že mimoriadne znížiť trest z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je vylúčené. Progresivita trestných sadzieb nemá priamy súvis s mimoriadnym znížením trestu alebo s konaním o dohode o vine a treste, ale sa odvíja od závažnosti činu, čo je kategória vlastná každému trestnému činu. Ak sa zvyšuje závažnosť činu, dochádza súčasne k sprísneniu trestnej sankcie obsiahnutej v kvalifikovaných skutkových podstatách konkrétneho trestného činu, pričom táto progresivita plne zodpovedá požiadavkám na vyváženosť vine a trestu.

Pre použitie postupu vedúceho k mimoriadnemu zníženiu trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona je potrebné, aby boli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatela, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa často v iných obdobných prípadoch a zároveň, vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatela neprímerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť najmä povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, pričom tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu. Medzi mimoriadne pomery páchatela je zase potrebné zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť napr. o rodinné pomery, alebo zdravotný stav obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky určitej mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných podobných prípadoch. Mám za to, že dané podmienky splnené neboli a nevyplývajú ani z odôvodnenia rozsudku.

V závere poukazujem na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/49/2020 z 13.01.2021, v zmysle záverov ktorého súdna moc nenesie zodpovednosť za znenie zákona, ani za jeho prísnosť, ale zákon aplikuje. V prípadoch nejasností, či možností rôznych výkladov, musia sudy zákon vykladať ústavne

konformným spôsobom, nie však zjavne v rozpore so znením toho ktorého zákonného ustanovenia. Ak by totižto platil opak, mohlo by sa stať, že s odkazom na základné zásady ukladania trestov (napr. primeranosť, proporcionalita, personálnosť by súdy neuložili postupom podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona (zásada trikrát a dosť) trest odňatia slobody na doživotie, lebo „síce uloženie trestu odňatia slobody na doživotie by bolo zákonné, ale neprimerané a nespravodlivé“, alebo by súdy ukladali napr. trest povinnej práce v rozpore ustanovením § 34 ods. 6, druhá veta Trestného zákona s vysvetlením, že „síce súd musí uložiť trest odňatia slobody, čo by bolo zákonné, ale zároveň nespravodlivé“, resp. že za trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (sadzba 25 rokov až doživotie) by uložili trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pretože „trest len v takejto výmere, podľa ich názoru, je primeraný, proporcionálny, personálny a spravodlivý a lepšie zodpovedá zásadám pre ukladanie trestu, ako trest odňatia slobody na doživotie“. Bremeno zdanlivej nespravodlivosti mimoriadne prísneho trestu neleží na pleciach súdu, ale na pleciach zákonodarcu, ktorý aj o znení § 38 ods. 5 Trestného zákona nepochybne rozhodol po zrelej úvahe, zohľadniac aj situáciu, aká nastala v tomto prípade. Treba si uvedomiť, že platí Dura lex, sed lex – tvrdý zákon, ale zákon – je tak napísaný, treba ho rešpektovať a dodržiavať.

S poukazom na všetky uvádzané skutočnosti preto navrhujem, aby odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 20.12.2023, sp. zn. 7T/23/2023, vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku“.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomne podaním zo dňa 02.01.2024, doručeným dňa 03.01.2024 Okresnému súdu Liptovský Mikuláš. Odvolanie obžalovaný podal proti výroku o treste, ktorý mu súd uložil za spáchanú trestnú činnosť, ostatné výroky rozsudku nie sú odvolaním dotknuté. Odvolanie obžalovaný odôvodnil nasledovne, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.01.2024:

„Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok, č.k. 7T/23/2023 bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1) pre zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona a v bode 2) pre prečin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona.

Za uvedené trestné činy súd odsúdil obžalovaného podľa § 294 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný aj napriek aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona zo strany súdu považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za neprimerane prísny, najmä vzhľadom k tomu, že nemal záujem svojim konaním nikoho ohroziť a so zaistenými zbraňami obchodoval. Obžalovaný je slušný človek, ktorý sa vždy snažil žiť čo najlepšie a nikomu neškodiť svojim konaním, Neuvedomoval si, že ako vášnivý zberateľ starých zbraní týmto koná nezákonne.

Obžalovaný súdom aplikovaný § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na okolnosti prípadu a svoje osobné pomery považuje za jednoznačne správny, avšak nesúhlasí s výškou uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, nakoľko nie je človekom, ktorý by bol nebezpečný pre spoločnosť.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 39 ods. 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť

- a) trest odňatia slobody kratší ako dvadsať rokov, ak je páchatel' odsúdený za trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 3, genocídiu podľa § 418 ods. 3, teroristického útoku podľa § 419 ods. 2, neľudskosti podľa § 425 ods. 2 alebo vojnového bezprávia podľa § 433 ods. 2,

- b) trest odňatia slobody kratší ako osem rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň pätnásť rokov,

- c) trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov,

- d) trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov,

- e) trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov, a
- f) trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia na dobu kratšiu ako šesť mesiacov.

Obžalovaný považuje uložený trest za neprimerane prísny aj vzhľadom k možnej premene podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky uloženého v predchádzajúcom konaní na Okresnom súde Ružomberok. Obžalovaný ako sme už vyššie uviedli je slušný a nekonfliktný človek, ktorý si budoval partnerský vzťah so svojou družkou pani D. a jednoznačne nechcel porušovať zákon. Pri možnej premene podmieneného trestu a súdom uloženého nového trestu by obžalovaný mal vykonať 8 (osem) rokov nepodmienečne, čo je vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho osobné pomery neprimerane prísne a máme za to, že na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania pri aplikácii § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zo strany súdu.

Na základe uvedeného navrhujeme, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok, č.k. 7T/23/2023 zo dňa 20.12.2023, vo výrokovej časti o treste zrušil a obžalovanému A. B. uložil miernejší trest“.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril k odvolaniu prokurátora, podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.01.2024 tak, že navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pridriavajú sa odvolania proti rozsudku, proti výroku o treste a opätovne navrhuje obžalovanému uložiť miernejší trest odňatia slobody v zmysle § 39 Tr. zák.

Prokurátor sa písomne nevyjadril k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom sa konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a prokurátora. Prokurátor navrhol jeho odvolaniu vyhovieť a zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorá je v tomto prípade 7 rokov. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného a obžalovaný navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a na základe odvolania obžalovaného uložiť tomuto miernejší trest odňatia slobody, pretože majú za to, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor a obžalovaný) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané prokurátorom a obžalovaným boli podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom, proti ktorým sú prípustné (obžalovaný a prokurátor podali odvolania len proti výroku o treste odňatia slobody), v zákonom stanovenej lehote, pričom odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolanie prokurátora vyhodnotil ako dôvodné a to z dôvodov, ktoré uviedol prokurátor v odvolaní, na podklade odvolania prokurátora potom napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. a následne sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, treste prepadnutia vecí a ochrannom opatrení rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Primárne sa krajský súd zaoberal skúmaním konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku, pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu. Konanie okresného súdu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, bolo okresným súdom vykonané v súlade s príslušným procesným predpisom a osobitne neporušil právo obžalovaného na obhajobu. V tomto smere, teda pokiaľ ide o konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého výroku rozsudku, ani odvolatelia (obžalovaný a prokurátor) nemali žiadne odvolacie námietky. Vo vzťahu k napadnutému výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu (strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania).

Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu k výroku o treste, ktorý prokurátor napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal

dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť, avšak nesprávne aplikoval zmiernujúce ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože na takýto postup neboli splnené podmienky spočívajúce v okolnostiach prípadu alebo v pomeroch obžalovaného.

Ohľadne trestu uloženého obžalovanému A. B. za spáchanú trestnú činnosť sa tak odvolací súd plne stotožnil s odvolaním prokurátora, že v danom prípade neexistujú zákonné dôvody na uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Na základe uvedeného pochybenia preto krajský súd výrok o uloženom treste zrušil a o treste rozhodol sám.

Okresný súd uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody zdôvodnil s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý podľa jeho názoru bol už v minulosti držiteľom zbrojného preukazu, zbrane a strelivo sú jeho vášňou, ani predchádzajúce odsúdenie ho neodradilo od tejto záľuby, opätovne spáchal rovnakú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Zohľadnil však, že obžalovaný zaistené zbrane a strelivo nepredával, nedistribuoval, a teda uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici individuálne upravenej trestnej sadzby považoval súd prvého stupňa za neprimerane prísny, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa názoru okresného súdu postačoval aj trest kratšieho trvania.

Krajský súd k možnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. dodáva nasledovné: V súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 1 Tr. zák.). Jedná sa o prípady uloženia trestu páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, najmä za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračuje hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Pomermi páchatela sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

V tejto súvislosti krajský súd primárne uvádza, že už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. „Mimoriadne zníženie trestu“ vyplýva, že musí ísť o také pomery páchatela, ktoré sa vyznačujú svojou mimoriadnosťou, výnimočnosťou, napr. skutočnosť, že sa páchatel sám stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatela, tiež nie je vylúčené, aby pomermi páchatela bol súhrn viacerých okolností, ktoré by inak samostatne napĺňali znaky poľahčujúcich okolností.

Krajský súd sa v tomto smere stotožňuje s odôvodnením odvolania prokurátora, ktorý namieta, že v danej trestnej veci neboli zistené žiadne takéto okolnosti oprávňujúce použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré je viazané na pomery páchatela a okolnosti prípadu. V predmetnom prípade existenciu takýchto pomerov u obžalovaného konštatovať nemožno. Naopak je preukázaná existencia okolností zvyšujúcich závažnosť spáchaného skutku obžalovaným, na ktoré síce správne poukázal aj súd prvého stupňa (veľké množstvo zbraní kategórie A, či nábojov zaistených u obžalovaného, opätovné spáchanie obdobného skutku), avšak ich v rozpore s ustanovením § 34 Tr. zák. nesprávne vyhodnotil pre účely rozhodovania o výmere trestu.

Krajský súd uzatvára, že u obžalovaného, totožne s okresným súdom, nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, na rozdiel od súdu prvého stupňa zistil len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov. Nestotožnil sa s použitím priťažujúcej okolnosti v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že páchatel už bol odsúdený za trestný čin (pomer poľahčujúcich

a prirážajúcich okolností predstavoval teda 0:1). Pri prevažujúcom pomere prirážajúcich okolností by sa u obžalovaného pri ukladaní trestu potom správne malo postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o 1/3). Ako to však správne skonštatoval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, ukladanie trestu obžalovanému podľa tohto zákonného ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. vylučuje ukladanie trestu obžalovaného podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. z dôvodu opakovaného spáchania zločinu. Súd prvého stupňa v tomto smere správne v konkrétnostiach poukázal na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Ružomberok, sp. zn. 8T/51/2018 zo dňa 06.08.2018, právoplatným dňa 22.08.2018, ktorým bol obžalovaný odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 23.08.2023, za spáchanie zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Obžalovanému bol zároveň uložený probačný dohľad na 3 roky a povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Taktiež mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli u neho pri trestnom konaní zaistené, jednalo sa o viaceré flobertové zbrane, znehodnotenú zbraň, rôzne komponenty k týmto zbraňam, pričom pri niektorých z týchto zbraní bola skúmaním zistená ich dodatočná úprava na vloženie tzv. ostrého náboja. K nepoužitiu prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. krajský súd dopĺňa, že v prípade súčasného použitia prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovné spáchanie zločinu), by práve v konkrétnom prípade došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti majúcej vplyv na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, keďže v oboch prípadoch sa zohľadňuje jedno a to isté odsúdenie Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 8T/51/2018.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému ďalej správne aplikoval tiež ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému trestu ukladal ako úhrnný, pretože obžalovanému sa trest ukladá za dva trestné činy (zločin a prečin). Postupom podľa tohto zákonného ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., v tomto prípade najprísnejším trestným činom je zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. c) Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Ako už bolo uvedené vyššie, u obžalovaného však bolo nutné trest odňatia slobody ukladať za súčasného použitia § 38 ods. 5 Tr. zák., z dôvodu opätovného spáchania zločinu, kedy sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvyšuje o 1 a po takejto úprave síce okresný súd správne konštatoval potrebu ukladania trestu v trestnej sadzbe v rozpätí 7 až 10 rokov, avšak následne okresný súd aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a mimoriadne znížil trest odňatia slobody a tento mu uložil pod dolnú hranicu individuálne upravenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov. Tu sa krajský súd nestotožňuje s názorom okresného súdu, že u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, keďže tu neboli kumulatívne splnené podmienky, na ktoré poukazoval súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, a ktoré podľa názoru krajského súdu totožne s odvolacími námietkami prokurátora nevedú k záveru o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody uloženého na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Obžalovaný spáchanie trestného činu neofutoval, k spáchanej trestnej činnosti sa nepriznal, dopustil sa rovnakého skutku, pre aký už bol odsúdený a počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom pre svoje konanie mal ospravedlňujúce dôvody vychádzajúce z nerešpektovania právneho poriadku. Vzhľadom na výmeru trestu odňatia slobody 7 rokov a spáchanie skutku počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom pritom u obžalovaného neprichádzalo do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmieneného. Krajský súd totožne s okresným súdom obžalovaného, za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním tejto trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Takto obžalovanému uložený trest za spáchanú trestnú činnosť považoval za objektívne vyjadrenie obžalovaným spáchanej trestnej činnosti a ktorý je aj v súlade s účelom trestu obžalovaného a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý povedie k naplneniu účelu trestu obžalovaného a ktorý je aj objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukázal na neprimerane prísny trest s očakávaním možnej (budúcej) premeny už uloženého podmieneného trestu vo výmere 3 roky, ani v tomto smere krajský súd

nevzhliadol u obžalovaného výnimočnosť okolností viazaných na pomery obžalovaného (partnerský vzťah) a okolnosti prípadu. U obžalovaného prítom ide o úmyselné recidivujúce konanie, ktoré práve vzhľadom na objekt tohto trestného činu zákonodarca postihuje konkrétnymi trestnými sadzbami, tak ako na to poukázal aj prokurátor v podanom odvolaní.

Výrok o uloženom treste prepadnutia vecí a uloženom ochrannom opatrení však krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany, teda vo zvyšných častiach vo výroku o vine, výroku o treste prepadnutia vecí a ochrannom opatrení, zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Za takto zisteného stavu potom odvolací krajský súd odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného vyhodnotil ako dôvodné a preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a následne sám krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, treste prepadnutia vecí a ochrannom opatrení, rozhodol o uložení trestu obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolanie obžalovaného proti výroku o treste odňatia slobody vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.